

לפני החתונה
של הבן שלו,
אמר לנו בעל
האולם שבסוף
האירוע עליינו
לשלם גם טיפ

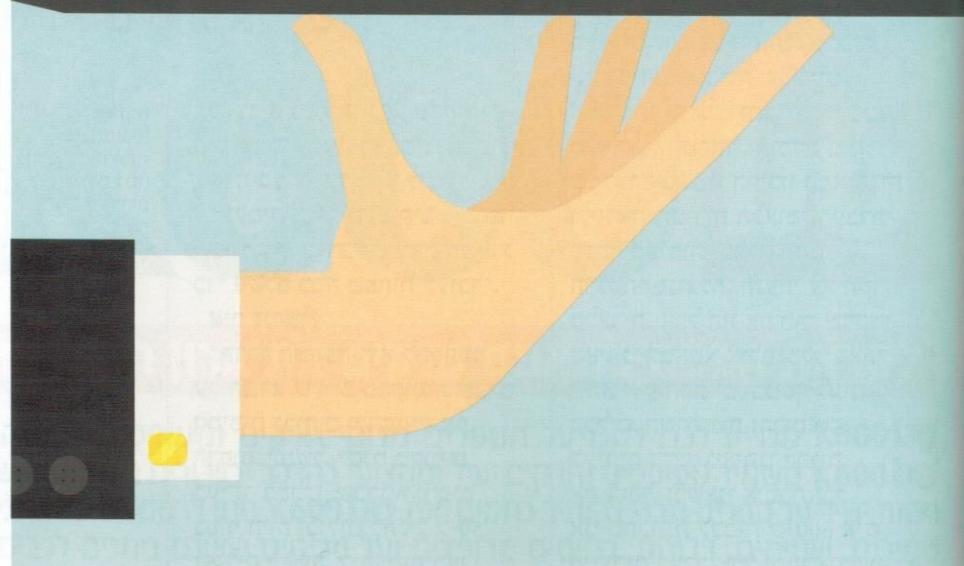
לרבות המלצלרים כדי שיחלк אותו בין המלצלרים", מספרת נ. "המחותנים שלנו, שכבר חיתנו ילדים, אמרו שווה מקובל ולבן שילמו 6,000 שקל טיפ במזמן. באותו הזמן קיבלתי את התשלום זהה כਮובן מآلgin. רק מאוחר יותר חשבתי שבעצם מדובר במשהו לא תקין." זמן קצר לאחר מכן נכנסה ב' לחנות של אחת מרשותות האופנה. הצעירה ששירתה אותה הייתה נחמדה ויעילה, והיא ביקשה לחת לה טיפ. "מה פתאום?", ענתה בחורה. "זה ממש אסור לנו. אם את רוצחה, תגידי בקופה שתנתתי לך שירות ושתייה מרווחה. בסוף המשמרת, העובד שנแทน השירות טוב מקבל צופר ממנה המשרתת". נ' לא מצליחה להשתחרר מזו מההתהושה שמשהו לא בסדר בממלכת הטיפים. "למה כל כך ברור לנו שהואusable או בנסיבות תפקוד בעל המשמה או האורה לשלים טיפ, ובחנות בגדים לא?" מי אמר בכלל שהטייף שאחננו משלימים מגיע למלצלרים שעובדים קשה? אולי הוא מגיע למקורבים של רב המלצלרים? אולי הוא בכלל מגיע לבעל הבית? יש הרבה נוטני שירותים, ובמקרים אחדים ברור שהתשלים מוגלים בחשבון. בתחום הטיפים למלצלרים התחום פרוץ ואתה לא יודע כמה לחת ואם בכלל נכון לחת".

שכר? בקש טיפ מהאורות

כ' מזביעה על תופעה כואבת במיווחה. רגע לפני שאחננו קוראים בהגדה "עבדים היו לפרטעה בארץ מלצלרים", מתברר שבמדינת ישראל קיימים סקטורים של אנשים ש קופים, שמריגשים לא אחת מנוצלים ממש. הם נמצאים לרוב בדרגות השכר הנמוכות, בקצת שרשות המזון, והם זוקקים להכנסה מסופיק כדי שיקולם לא יישמע. בעוד בתחום אחרים האחריות היא של בעל הבית בלבד בתחום המלצלרות האחריות נופלת גם על

בפעם הבאה

**שתשבו לסעוד בבית קפה או תגיעו
אוורחים לארוע גדול, קחו בחשבון כי ייתכן
שהמלצלרים שמשרתים אתכם, מקבלים שכר רק
מהטיפים שאתם משairyם, לעיתים אף ללא
זכויות סוציאליות. עכשו יוצאים המלצלרים למאבק
ודורשים שתפסיקו להסתכל עליהם כעל אנשים
ש��ופים | חגיון שער**

דרך הטיפ ישולם גם נסיעות ותנאים סוציאליים וזה בסודו כי הטיפים באמת גבוהים. הבעיה היא שהמציאות הזאת יוצרת תקדים גם למקומות שמקבלים בהם 25 שקל לשעה ומהטייף הנמוך שהמלצרים מקבלים, מפרישים המעשיקים גם תנאים סוציאליים ונסיעות, וכך למעשה עושקים את המלצרים. אין שום חקיקה מסווגת בעניין וכשאנו חקיקה, יש כל מיני בעלי עסקים שנמנצלים את המצב".

לאן נעלם רב המלצרים?
מלצרים שאיתם שוחחנה מגלים את שיטות העבורה של בעלי האולמות והמוסעדות. "יש לי בطن מלאה על הנושא", אומרת ניצן, שמילצירה בשנות התיכון המאוירות ולקראת השירות הלאומית. "עבדתי בכמה מקומות ובחלק מהם הרגשי מונצלת. הגעתי על תקן מלצרתי, אבל היו אולמות שדרשו מאייתנו לטאטא אלום שלם לאחר שהAIROU הסתיים, בנוסף לפינוי הכלים, השולחנות והכיסאות. לעיתים דרשו מאייתנו לפנות את הזבל, וכשאני אומרת זבל אני מתכוonta לכמות ש-600 איש מייצרים בעבר אחד וממלאת שני

נדב-בן אוד: "אם הטיפים לא עוברים את שכר המינימום, הבעלים משלימים את ההפרש מכיסם. ברוב המקומות, אם הטיפים עוברים את שכר המינימום, ההפרש ייחס כדמי נסיעות ותנאים סוציאליים"

נבדים היינו | צילום: דודו גולד

מקבל השירות שמשלם טיפ יחד עם החשבון. במסגרת תוכנית המצלינים 'מעל ומüber' של המכללה האקדמית 'הDSA', ערך ארגון 'מלצרים עם כבוד' סקר פיסבוקי שבו השתתפו עד כה 350 מלצרים בכל הארץ, במטרה לבדוק את תנאי העבודה של המלצרים ושכרם. הסקר שם על השולחן את מה שהוא סוג של סוד גלוי: הטיפ שאותו מקבלים המלצרים אינו תוספת לשכחה אלא הבסיס לשכרם. לפעמים הוא כל השכחה. "בדרכך כלול בעלי מסעדות סוגרים עם מלצרים על שכר בסיס של כ-25 שקל לשעה", מסביר נדב-בן אודה, סטודנט בהDSA ומנהל הארגון. "בסוף כל יום אוספים את הטיפים ומחלקים בין המלצרים לפי מספר שעות העבודה. אם הטיפים לא עוברים את שכר המינימום, הבעלים משלמים את ההפרש מכיסם. ברוב המקומות, אם הטיפים עוברים את שכר המינימום, הכסף יחולק למלצרים, אבל לעומת חלק מהכסף הזה ייחס כדמי נסיעות ותנאים סוציאליים. הבעיה היא שברוב המקרים, תנאי העבודה של

המלצרים נסגרים בעל פה ואין חוק שמסדר את מצבם".
אילו בעיות זה עשוי ליצור?
"פעמים רבות מעסיקים משתמשים בדרכים יצירתיות מדי כדי לשלם כמה שפחות לעבוד".
איך למשל?
"הדרך הנפוצה היא להסתמך על הנוהל שקיים במקומות שבהם הטיפים גבויהם ולהעתק את הדפוס. למשל, ישנים מקומות, בעיקר במרכז, שבהם הטיפים בסוף היום יכולם להגיע ל-50 שקלים לשעה. במקרים כאלה,

"מעסיקים משתמשים בדרך כלל כדי לשלם כמה שפחות, מלצרים בעבודה"

צילום: shutterstock

מוחל' והם בדרך כלל לא השאירו שום דבר רך בהמשך ניליתי שבעל השמחה נגנו דוקא להשאר טיפים לרוב המלצרים, אבל הכספי הזה לא הגיע אלינו".

או מי קיבל אותו?

"נראה שהוא התחלק בין האחרים. היה אירוע שבו בעל השמחה אמר לנו שהשער כסף אצל רב המלצרים וגם טראח והודיע לרוב המלצרים בעצם שהוא שלוח אותנו אליו. במרקחה זהה, באמת קיבלנו כסף, אבל זה מקרה בודד". אגב, קיבלת בסוף החודש תלוש עם תנאים סוציאליים?

"לא תמייה. אבל באוטו ומן לא הייתה מודעת לכל הנושא הזה ולא חשבתי על זה בכלל".

בלי תודה מהאורחים

המלצרים שתראיינו לכתבה הזאת אולי מתלוננים לעיתים על מעסיקיהם, אבל לא אחת יש להם מה לומר גם על האורחים, בעיקר אם הם מגיעים מהמגזר הדתי-לאומי. לנ', סטודנט שעבוד כמה שנים במלצות ומספרנס גם משפחה ציירה, יש לדבריו מעסיק הגון. הטענה שלו היא כלפי האורחים,

הטיפים
מתחלקים בין
כל המלצרים.
בעובודה

בעבודה קשה, ובסוף החודש הטיף היה שווה לטיף שקיבל מלציד שעבד בשעות שאין בהן עבודה בכלל. כלכלית זה לא השתלם, וברגע שיכלתי - עזותי. הבעייה היא שלא כולם יכולים להרשות לעצםם לקום וללכת".

גם בבית הקפה בעוזריאלי שבובדה ליטל, בת 24, עבדו באותה שיטה. "בעיקרון השכר של הייה מבוסס על טיפים. היה לי אוצר מסויים והטיפים שקיבلت שם היו של". בסוף היום היינו סופרים את הכספי ומדוחים. אם לא הגעתו לשכר המיגנים בסוף החודש, הboss השלים וחרטט משחו בתלוש המשכורת. בין התלוש לבין מה שקיבلت בייה, לא תמיד היה קשור".

כשעבדה באולמות אירועים החטונה הייתה שוניה, אבל לא בהכרח טוביה וותה. "עבדתי בשני אולמות אירועים, בבני ברק ובאולם יוקרתי אחר במרכז. הרכה פעמים עבדתי משם בעבר ועד שש בובקה לא תמיד קיבליshi. משכורת על השעות הנוספות. לגבי הטיפים, לא כל ציבור גונן. בבני ברק, הצערירים נתנו טיפים. באולם היוקרתי היו הרבה אורחים

Փחי 'צפרדע' גדולים. היו פעמים שהיתה צריכה לשטוף בעצמי כלים וסכום'ם במהלך האירוע, כי בעל האולם הביא שוטפי כלים רק בתום הערב".

כשעברה לעבוד בבית קפה, לדבריה, המצב לא השתפר. "היתה מלצרית אחת על בית קפה שלם של 20 שולחנות, כדי להסוך בעובדים. כשביבשתי שיכiao עוד עובד לתגובה ענו לי שאפשר אבל לא כדי לי, כדי שלא אפסיד את הטיפים".

גם יעל, נשואה טרייה, סטודנטית בת 23, עבדה מספר חודשים במלצרית. "בעלי המסעדות מרשימים לעצםם, ואין להם כלים לעמוד על וכוויותיהם", היא אומרת. "אני קיבלתי שכר מינימום והגדירה 'הכנסות נוספות'. בסוף כל חדש חילקו את כל הטיפים לפי שעות העבודה של המלצרים. לא הייתה לנו שום דרך לדעת כמה מכיספי הטיפים העביר בעל הבית למלצרים וכמה השair לעצמו". ואלו לא טענות היחידות שלה.

"אחריות המשמרות לא השבה שיש לנו חיון מעבר לעבודה המלצרות, ושיביצה אותנו לעבודה בשעות שלא היה קשר בין בין השעות שבثانית כתבתני שאני יכולת לעבורה. היה מין חוסר כבוד לזמן שלנו. גם לא היה קשר בין עומס העבודה במשמרות לבני הטיפים שקיבلت בסוף, למשל, יכולתי לקבל משמרות ביום שישי ולהיירע

ח"כ עדי קול: "על הטיף להיחשך כחלק מההכנסה של המלצרים, אבל לא להוות תחליף לשכר המינימום. הטיף צריך להיות הכנסה נוספת למילצר"

יעל: "בעל המסעדות מרשים לעצם, כى העובדים צעירים, ואין להם כלים לעמוד על זכויותיהם"

מוחה למעלה מעשו".
בעל המסעדות בתגובה,
מסבירים שחוק כזה יפגע דוקא
במלצרים. לטענת שי ברמן, מנכ"ל
אגוד המסעדות, הברים ובתי
הקפה, "המלצרים נהנים מהטבה
יהודית, שכן הם המגור היחיד
שלא משלם מיסים על הכנסות,
וכל חקיקה תפגע בסופו של דבר
בهم".

לדבריה במדינת ישראל, בשונה
מדינות מערביות אחרות, אסור
למעסיקים לגבות כסף על שירות
ולכן הוא אינו כולל בחשבו. הטיף
שנותנים הסודרים הוא ולונטרי.
נורמה מקובלת אמן אך לא חובה.
מלצרים רבים מודוחים שהם
מקבלים את הטיפים בתלווש השכר
ולא בנפרד.

"יש שיטות שונות לחישוב
שכר המלצרים. הדרך המקובלת
היא להוציא להם תלווש על
שכר מינימום עם כל הפרשות
הסוציאליות המחויבות בחוק, ואת
כל האקסטרות מהטייפים לחתם להם
בנוספּה".

ובכל זאת, יש הרבה תלונות על
שכר לא חזון.
צורך להבין שמסעדה לא
יכולת לשלם משכורות לכל
המלצרים. מסעדה היא עסק עיתר
כוח אדם שתפקידו לתת שירות.
כשהחיקיקה לא מאפשרת לגבות
כסף על השירות הזה, או בעל
המסעדה לא יכול לשלם בלי לגלם
חלק מהטייפים בשכבה הלקוק משלם
רק על האוכל ולא על השירות.
ככלל, המצב הנוכחי טוב למלצרים.
הם המרוויים העקריים. הם
מקבלים חלק גדול מהכסף לא
ממושה ובמוזמן. באיזה תחום יש
עוד עבודה כזאת?". ■

איך?

"אני מתכוונת ליום מלח
משותף עם המלצרים, רשות
הmissים והמסעדנים, שיסדרי את
ולתמיד את זכויותיהם הסוציאליות
של המלצרים. לצורך כך, על הטיף
להיחשב כחלק מההכנסה של
המלצרים, אבל לא להוות תחליף
לשכר המינימום המגייע בחוק.
כלומר, בעלי המסעדות יתבקשו
לשלם שכר מינימום כנדרש, ואילו
הטייף יהווה הכנסתה נוספת למלאה.
לצורך מתן הכווית למלצרים,
על שני חלקי ההכנסה, הן שכר
המינימום, והן הטיפים, יש לגבות
את המיסים הקבועים בחוק,
וככלא יובתו לראשות זכויות
סוציאליות מלאות גם על הסכום
הנסוף המגולם בטיף. הפתרון הזה
יהווה פריצת דרך בהסדרת תחום
המלצרות, שנוצר פרוץ ופוגעני

רשות המיסים
בודקת אפשרויות
להטלת מס.
אליאסטרציה

קול לנשים". זכויות סוציאליות
ניתנות למלצרים, במקורה הטוב,
 רק על שכר המינימום, גם
במקרים בהם מלצרים מקבלים
שכר גובה יותר בוצאות הטיפים".
בדינויים שנוהלה הוועדה התברר
שבמקביל לפניות המלצרים,
גמ רשות המיסים בודקת ביום
אלו את הדרכים להשיט מס על
הטייפים.
כבר ביום זכויותיהם של מלצרים
רבים נפגעו. מדובר במוגר חלש.
בסופו של דבר מיסוי הטיפים יכול
להווסף לפגיעה בהם.
בימים אלה אני מקיימת דיונים
עם רשות המיסים, על מנת למצוא
את האיזון בין דרישתה של
הרשות להשיט מס על הטיפים.
ובין שMRIה על זכויותיו של ציבור
המלצרים, שעלול להיפגע ממהלך
שכזה".